

C.K. Norwid

„Moja piosnka 2”

Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba

Podnoszą z ziemi przez uszanowanie

Dla darów nieba,

Tęskno mi, Panie.

*

Do kraju tego, gdzie winą jest dużą

Popsować gniazdo na gruszy bocianie,

Bo wszystkim służą,

Tęskno mi, Panie.

*

Do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony

Są jak odwieczne Chrystusa wyznanie:

„Bądź pochwalony!”

Tęskno mi, Panie.

*

Tęskno mi jeszcze i do rzeczy innej,

Której, już nie wiem, gdzie leży mieszkanie,

Równie niewinnej...

Tęskno mi, Panie.

*

Do beztęsknoty i do bezmyślenia,

Do tych, co mają tak za tak, nie za nie

Bez światłocienia,

Tęskno mi, Panie.

*

Tęskno mi ówdzie, gdzie ktoś o mnie stoi?

I tak być musi, choć się tak nie stanie

Przyjaźni mojej!